

عنوان مقاله:

تشریح و تحلیل قاعده نحوی قطع و وصل در کتاب سیبویه و تفسیر مفاتیح الغیب فخر الدین رازی

محل انتشار:

مجله الجمعیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، دوره 19، شماره 68 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زهرا احمدلو - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم انسانی، ایران، تهران.

ابوالفضل رضایی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم انسانی، ایران، تهران.

محمد ابراهیم خلیفه شوشتری - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم انسانی، ایران، تهران.

خلاصه مقاله:

باب قطع و وصل که در ارتباط با تبعیت یا عدم تبعیت تابع از متبوع از نظر اعراب صحبت می‌کند، از جمله مقوله‌هایی است که "سیبویه" در کتابش با استشهداد به شواهد قرآنی به آن پرداخته است. این تحقیق با هدف بررسی میزان تأثیرپذیری "فخرالدین رازی" از تحلیل‌های این دانشمند بزرگ نحوی، در ارتباط با این مبحث انجام شده است. این پژوهش، ابتدا به روش توصیفی - تحلیلی، به بررسی آرایهای نحوی "سیبویه" بر روی شواهد قرآنی می‌پردازد. سپس به صورت تطبیقی اشاره به میزان تأثیرگذاری تحلیل‌های او بر روی دلایل نحوی "فخر رازی" دارد یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد "رازی" از دیدگاه‌های نحوی "سیبویه" در اکثر موارد به صورت غیر مستقیم و بدون استناد به او الهام گرفته است و در برخی از بررسی‌های خود، دیدگاهی مخالف با این عالم نحوی دارد. بررسی تحلیل‌های "سیبویه" نشان می‌دهد که بافت یا روابط متنی در تحلیل او تأثیر داشته است و هم چنین در برخی از دیدگاه‌های نحوی "رازی" تأثیر باورهای کلامی او دیده می‌شود.

کلمات کلیدی:

سیبویه، فخر رازی، تفسیر مفاتیح الغیب، شواهد قرآنی، قطع و وصل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881701>

